

OPA IS ONBETAALBAAR

(Graf Poldi's letzter Coup)

Klucht in drie bedrijven

door

ERICH KOCH

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPA IS ONBETAALBAAR - GRAF POLDI'S LETZTER COUP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERICH KOCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Walter - pensionhouder, en niet van plan met lede ogen te blijven toekijken hoe zijn vrouw valt voor de charmes van een der gasten

Roos - zijn echtgenote; zich door haar onattente man tekort gedaan voelend en, ten gevolge van haar lichtgelovigheid, een gemakkelijk doelwit voor kwaadwillenden

Jeroen - hun zoon; niet de kwaadste, niet de ijverigste, maar wel een goed oog hebbend voor vrouwelijk schoon

Opa - niet goed bij zinnen, onhandig, voor niets te gebruiken en vooral geen reclame voor het pension

Oscar - buurman en vriend van Walter, die bij het uitdelen van de hersens beslist niet vooraan heeft gestaan

Milly - zijn door hem verwaarloosde wederhelft; goed bevriend met Roos en in haar naïviteit even gemakkelijk voor de door buurvrouw gekoesterde pensiongast door de knieën gaand

Felix - de zich graaf noemende pensiongast; van beroep huwelijkszwendelaar, c.q. meesteroplichter, met een complimentenvocabulaire, waarvan elke vrouw aan het zwijmelen raakt

Katja - medewerkster van de Rode Lantaarn, en vrienden mogen haar gerust Poeske noemen; nochtans uit het goede hout gesneden

DECOR:

Het stuk speelt in de oponthoudruimte, c.q. ontbijtgelegenheid, voor de gasten van een pension. Er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links een deur naar de privé-vertrekken van de familie Wimmel. In de korte kant rechts een deur naar de gastenkamers. In de brede achterwand links een deur naar de keuken en de rookkamer, rechts een deur naar buiten. Wat de inrichting en het meubilair van de ruimte betreft: op z'n minst moet een tafel met stoelen voorhanden zijn, alsmede een bank, waarop 'n volwassen persoon royaal kan liggen. De verdere aankleding mag geheel naar eigen goeddunken.

Eerste bedrijf

Walter: *(zit aan gedekte ontbijttafel te eten, gekleed als om op reis te gaan, maar 'n tikkeltje onverzorgd, roept)* Roohoos, waar blijft de koffie?

Roos: *(gehaast op uit achter links, met kan koffie)* Ja ja, ik kom al. Het is toch geen aangenomen werk zeker! *(schenkend)* En, heeft meneer soms nog andere wensen? *(honend)* Ik heb anders toch niets te doen in het pension.

Walter: Je kunt me nog de koffer brengen. Gepakt is ie al. *(drinkt)* Auwa! Ben je soms van plan me te cremeren?

Roos: *(geduldig)* Walter, koffie moet heet zijn.

Walter: Drinkbaar heet, ja. Maar toch niet om er blaren van op je tong te krijgen.

Roos: *(in zichzelf)* Ik wind me niet op, ik wind me niet op.

Walter: *(geïrriteerd)* Wat loop je te prevelen? *(blaast in z'n koffie)*

Roos: Ik prevel niet. *(weer in zichzelf)* Ik wind me niet op.

Walter: Hoezo wind? Voel je, dat er verandering van weer komt? Krijg je migraine? *(blaast verder)*

Roos: *(kwaad)* Ik laat me mijn migraine niet voorschrijven door het weer. *(weer in zichzelf)* Ik wind me niet op, ik wind me niet op.

Walter: Mens, spreek toch eens wat duidelijker. *(nog steeds blazend)*

Roos: *(met volume)* Je begint me langzaam op te winden!

Walter: Ik? Alleen, omdat ik gezegd heb, dat de koffie te heet is?

Roos: *(met volume)* De koffie is niet te heet.

Walter: *(drinkt)* Inderdaad, nu is ie koud.

Roos: In deze tent krijg ik vandaag of morgen nog eens 'n hartinfarct. *(in zichzelf)* Ik wind me niet op. Ik laat me door niets van m'n stuk brengen. Ik ben de rust zelve.

Opa: *(op uit links, in pyjama, met slaapmuts op en zonder bril)* Roos, heb je m'n bril soms ergens gezien?

Roos: *(ogen ten hemel)* O nee, opa, niet alweer. Waar heb je dat ding dan nu weer uit handen gelegd?

Opa: Ik weet heel zeker, dat ik 'm op m'n nachtkastje gelegd heb. Ik doe 'm 's nachts altijd af, zodat de glazen niet zo vlug verslijten.

Walter: Dat liep je voorgisteren ook te beweren en toen hebben we hem in de koelkast tussen het boterhamvlees gevonden.

Opa: Dat zal wel weer zo'n kwajongensstreek van Jeroen zijn geweest.

Roos: Opa, als iemand op de wereld "niets" met het verdwijnen van je bril te maken heeft, is het wel onze zoon.

Opa: Aha. En waar is hij dan?

Walter: Heb je al in de koelkast gekeken?

Opa: Ja. En ook onder het bed en in de vogelkooi.

Walter: In de vogelkooi?

Opa: Natuurlijk. Het deurtje staat immers altijd open, omdat jullie de parkiet vrij laten rondvliegen.

Roos: Het lijkt me maar het beste, dat je je bril voortaan aan een touw om je nek hangt. Minstens drie keer per week lopen we er ons allemaal wezenloos naar te zoeken.

Opa: Jullie denken zeker met een oude man te kunnen doen wat je wilt, nietwaar?

Jeroen: *(op uit links, in onderhemd, shorts en ongekamde haren)* Wat is dat hier voor 'n gedoe allemaal? Kunnen jullie niet een beetje rekening houden met mensen, die de hele nacht gefee... eh, de hele nacht gewerkt hebben?

Walter: *(royaal en met enig volume, sarcastisch)* Moet je zien: onze zoon. Alweer de hele nacht doorgezo... eh, doorgewerkt?

Jeroen: *(met hand aan z'n hoofd)* Schreeuw toch niet zo! Ik ben nog in de regeneratiefase. Tot mijn hersens is nog niet doorgedrongen, dat ik al uit bed ben.

Roos: Als je maar weet, dat jouw regionaalfase, of hoe je het noemen wilt, vandaag maar heel kort zal zijn, want je moet me helpen met het pensioen.

Jeroen: *(onthutst)* Hé zeg, wat heeft dat te betekenen? *(doelt op Walter)* En hoe is mijn verwekker dan van plan de dag van vandaag aan elkaar te breien?

Walter: Ik was net van plan een emmer water te gaan halen, om jou te reanimeren.

Roos: Jouw vader moet verrassenderwijs geheel onverwacht naar de een of andere merkwaardige training. Uiterekend op 'n moment, dat ik handen tekort kom, gaat de heer des huizes het er op z'n gemak van nemen.

Opa: Maar ik kan toch helpen, Roos. Ik kan...

Walter: *(onderbrekend)* Jij kunt alleen maar je bril niet vinden, de kat aan de vogelkooi binden, de suikerpot met zout vullen, de gasten voor het ontbijt rauwe eieren in hun eierdopjes...

Opa: Man, bedoe je toch niet. Dat kan immers iedereen wel eens gebeuren.

Jeroen: Totdat jullie het onder elkaar eens zijn, ga ik nog een poosje op één oor liggen. En als je je bril mocht zoeken, opa, die heb ik in de rookkamer tussen de worsten zien liggen. *(af in links)*

Walter: *(tot opa)* Hé zeg, hoe komt jouw bril in de rookkamer?

Opa: Waarschijnlijk heb ik in m'n slaap honger gekregen en ben toen in trance... of misschien is m'n bril in z'n eentje alvast vooruitgegaan. (*af in achter links*) In dit huis krijgt men immers nooit de kans zich eens echt zat te eten.

Walter: Nu weet ik ook, waarom het aantal worsten in de rookkamer steeds kleiner wordt. En ik dacht al, dat het een van de gasten was. Zodra ik terug ben, zet ik een slot op de deur.

Roos: Acht dagen ga je. En dat midden in het seizoen. Dat was toch zeker niet nodig geweest.

Walter: Jawel, het "is" nodig. En wat het werk betreft: dat zal heus wel lukken. Misschien dat graaf Felix je er wel bij wil helpen.

Roos: (*verwonderd*) De graaf? Waarom zou hij?

Walter: Waarom? Denk je soms, dat ik niet gezien heb hoe je steeds met 'm staat te flirten?

Roos: (*verontwaardigd*) Hoe kom je erbij? Ik?

Walter: Ja, jij! Doe maar niet zo. Ik vraag me sowieso af wat die vent in een klein pension als het onze komt zoeken.

Roos: Hij is zo gecharmeerd van de natuur hier en de wondermooie omgeving.

Walter: (*sarcastisch*) Waarin ik waarschijnlijk al rondloop als de argeloze idioot, met een prachtig stel horens.

Roos: (naïef) Hoe bedoel je dat nou? (*beiden kijken nu verrast naar opa, die uit achter links komt, pogend zijn bril van een paar worsten te ontdoen, die met hun touwen in de armatuur verstrikt zijn geraakt; al doende af in links*)

Felix: (*op uit rechts, in elegante ochtendjas en met 'n roos in de hand*) Mevrouw Wimmel, ik wens u een wonderschone goedemorgen! U ziet er weer stralend uit vandaag! (*grijpt haar hand, drukt er 'n kus op*)

Walter: (*staat op enige afstand, in zichzelf*) De slijmbal!

Roos: (*opgewonden*) Goedemorgen, graaf Felix. U bent vroeg op vandaag.

Felix: Ik kon nauwelijks afwachten weer van uw nabijheid te mogen genieten. (*geeft haar de roos*) Als u mij toestaat.

Walter: (*in zichzelf*) Die zit gegarandeerd onder de drugs.

Roos: (*stralend*) Och, dat was toch niet nodig geweest.

Felix: Een roos voor de betoverende roos des huizes.

Walter: (*in zichzelf*) Ik zou die zwans urenlang op z'n gezicht kunnen timmeren.

Felix: Wat bedoelt u, meneer Wimmel?

Walter: Ik zei: uw gebit doet me steeds aan tandpastareclame herinneren.

Felix: Ik hecht waarde aan een verzorgd uiterlijk. Vrouwen zijn niet verzot op mannen, die het op dat gebied niet zo nauw nemen. (*kijkt Roos diep in de ogen*) Nietwaar, mevrouw Wimmel?

Roos: U hebt begrip voor vrouwen, meneer de graaf.

Felix: (*met steelse blik richting Walter*) Onverzorgde mannen zijn een belediging voor de vrouw in het algemeen.

Walter: (*in zichzelf*) Die zoetgevooisde zemelaar krijgt straks 'n emmer gier over zich heen. Dat is nog altijd beter te verdragen dan het spuitbusluchtje van 'm zelf.

Roos: U hebt volkomen gelijk, meneer de graaf. Bent u eigenlijk getrouwd?

Walter: (*in zichzelf*) Gegarandeerd niet, anders zou hij niet zo'n schele wauwel verkopen.

Felix: Helaas niet. Weet u, ik ben altijd zeer voorzichtig ten opzichte van vrouwen. Die zijn doorgaans alleen maar in m'n geld geïnteresseerd.

Walter: (*in zichzelf*) In wat anders, bij zo'n gepolitoerde windbuil?

Roos: Ik wens u toe, dat u ooit nog eens een geschikte vrouw zult vinden.

Felix: (*met 'n zucht*) Het goede ligt vaak binnen handbereik.

Walter: (*in zichzelf*) En hopelijk zal die 'm dan uitkleden tot op z'n hemd.

Felix: U bedoelde, meneer Wimmel?

Walter: Ik zei: van oude kleden maakt men soms nog de mooiste tent.

Felix: (*bewonderend*) Maar, meneer Wimmel, u bent een echte lyricus!

Walter: (*opstaand, kwaad*) Luister zeg, pensiongast of niet, nóg zo'n belediging en...

Opa: (*op uit links, nog steeds in pyjama, met bril op en 'n po in de hand*)

Roos, waar moet ik hiermee blijven?

Roos: Opa! We hebben gasten!

Opa: Weet ik. Moet ik het daarnaar toe brengen?

Felix: Hahaa, meneer de grootvader. Altijd voor 'n grapje te vinden.

Roos: (*opa stiekem teken gevend te verdwijnen, overdreven opgewekt*) Ja ja, onze opa is een echte grapjas. Hij bezorgt ons vaak de stuipen van het lachen.

Opa: (*tot Felix*) Hé, wacht eens, heb ik u vannacht niet betrapt, toen u uit de rookkamer kwam?

Felix: Rookkamer? M'n beste man, dat moet een misverstand zijn. Ik houd 's nachts altijd m'n schoonheidsslaap.

Roos: (*opa naar deur links dirigerend*) Opa, verdwijn alsjeblieft. Je kunt onze gasten toch niet beledigen!

Opa: Ik ben toch niet sunil. (*zo uitspreken*) Die was in de rookkamer!

Roos: Opa, zo is het genoeg! Dat zou Walter toch meteen gehoord hebben.

Felix: Uw grootvader schijnt een bloeiende fantasie te hebben.

Opa: Walter? Als die slaapt, kun je 'n kanon naast 'm afschieten, zonder dat hij wakker wordt.

Roos: (*dwingend*) Opa, ik zei, dat het zo genoeg was!

Opa: Ik zie alles en vergeet niets! (*tot Roos*) Maar eh, heb jij m'n onderbroek ergens gezien?

Roos: (*opent deur links, duwt hem af*) Nee opa!

Opa: (*af met de po, in zichzelf*) En tóch was die in de rookkamer. Ik zal dat wel eens onderzoeken. Met die vent klopt iets niet.

Roos: Neemt u mij niet kwalijk, meneer de graaf.

Felix: Och kom, dat geeft toch niet. Ik was trouwens alleen maar even gekomen om naar het ontbijt te informeren.

Roos: Ik zal het zo meteen op uw kamer brengen.

Walter: Op z'n kamer?

Felix: Graag ja. En brengt u dan alstublieft ook 'n fles champagne mee.

Roos: Zoals u wenst, meneer de graaf.

Felix: En twee glazen. Ik ben echt in 'n champagnestemming. (*af in rechts*)

Walter: (*achterdochtig*) Sinds wanneer serveren wij op bed?

Roos: Daar zou jij eens 'n voorbeeld aan kunnen nemen. Wanneer heb jij me de laatste keer het ontbijt op bed gebracht?

Walter: Ik hou niet van kruimels in m'n nest.

Roos: En ik niet van kruimelkakkers.

Walter: Denk je soms, dat ik niet weet voor wie dat tweede glas is?

Roos: (*onschuldig*) Aha. En voor wie dan wel?

Walter: Dat weet je heel precies.

Roos: (*bezig de tafel op te ruimen*) Ben je soms jaloers?

Walter: Ik? Jaloers? Op die stroperige kwijlwortel? Aan die z'n gladde praatjes zal hooguit de een of andere domme gans geloof hechten.

Roos: Ik zal je koffer gaan halen en daarna het ontbijt voor de graaf klaarmaken. Misschien dat dan uit de domme gans wel een wijze zwaan wordt. (*kust de roos, af in links*)

Walter: Ik draai die vent door de vleesmolen en hang hem daarna als adellijke metworst in de rookkamer. (*schreeuwt richting links*) Kijk maar uit, dat de gans niet vroegtijdig geplukt wordt!

Jeroen: *(steekt hoofd om deur links)* Ik heb om de verdomme m'n slaap nodig! Kan men daar in dit huis geen rekening mee... *(Walter heeft 'n schoen uitgetrokken, gooit hem die naar z'n hoofd)* Heer in de hemel, waarom heb je mij met zulke ouders gestraft? Morgen trek ik uit. *(ziet, dat Walter op het punt staat de andere schoen te werpen, trekt vlug de deur dicht)*

Walter: *(z'n schoenen aantrekkend)* Wacht maar eens af jullie. Ik zal er wel voor zorgen, dat hier binnenkort een andere wind gaat...

Oscar: *(voorzichtig op van achter rechts, met koffer, steekt eerst hoofd om de deur)* Is de kust veilig?

Walter: *(honend)* Voor jou zal ik een extra uitkijk in dienst nemen. Kom binnen.

Oscar: *(komt op, zet koffer uit handen)* Denk je dat het lukt? *(gaat ergens zitten)*

Walter: Als jij geen fouten maakt, lukt het. Heb je alles ingepakt?

Oscar: Natuurlijk. En dat was niet eens zo eenvoudig, want Milly wou de koffer per se pakken. Maar toen ze even naar de winkel moest, heb ik er vlug zelf het een en ander in gestopt. Hopelijk merkt ze het niet.

Walter: Maak je niet benauwd. Vrouwen hebben altijd zoveel spullen in de kast hangen, dat ze niet eens weten wát ze allemaal hebben. Vandaar ook hun eeuwig klaaglied: *(gemaakt)* "Ik heb niets om aan te trekken".

Oscar: Toch voel ik me niet helemaal op m'n gemak. Als Milly dit ooit ontdekt, kan ik 't voor de rest van m'n leven schudden.

Walter: Man, er kan helemaal niets fout gaan. Wij nemen met ons tweeën deel aan een overlevingstraining, om ons zelfbewustzijnsgevoel op te vijzelen.

Oscar: Kan men dan ook al iets opvijzelen, dat men niet heeft?

Walter: We gaan immers niet naar die training. Dat zou ik niet eens overleven. Maar zo zijn we voor onze vrouwen onbereikbaar. Geen telefoon, geen adres, niets, begrijp je?

Oscar: Ach zo. Ja ja, natuurlijk.

Walter: En dat is net het geraffineerde van dit plan. Roos denkt, dat ik me ergens in een of ander bos loop af te peigeren, terwijl ik haar in werkelijkheid hier op de vingers en andere lichaamsdelen zit te kijken.

Oscar: En dat alles vanwege die graaf Felix. Ik vind het, eerlijk gezegd, toch wel allemaal een beetje over...

Roos: *(op uit links, met koffer)* Zo, hier is je koffer. Ha, Oscar, je bent er dus ook al. En, verheug je je er al op van wormen, kevers en ander ongedierte te moeten leven?

Oscar: Ajak... eh, natuurlijk. Met wat azijn, peper en zout, zijn dat ware delicatessen.

Roos: Nou ja, het kan ik elk geval geen kwaad als jullie in een ietwat afgeslankte vorm zouden terugkomen.

Walter: *(tot Roos)* Och ja, zeg, voor ik het vergeet: de burgemeester heeft me een tip gegeven, dat die van de zedenpolitie weer eens anoniem op pad gaan om pensions te controleren.

Oscar: Hallo zeg, en waarom dan dat?

Walter: Nou ja, er zitten altijd wel een paar zwarte schapen tussen, die de status van pension voeren, terwijl ze in feite heel iets anders zijn.

Oscar: Je meent het! En wat zijn ze dan wél?

Walter: Neem me niet kwalijk, Oscar, maar je bent niet zomaar een klein beetje traag van begrip. *(sarcastisch)* Misschien doen ze wel aan wedstrijdzwemmen.

Oscar: Wedstrijdzwemmen? In een pension?

Roos: Gossie zeg, controle, dat heeft er nog net aan gemankeerd. Zou je dan toch niet maar liever thuisblijven, Walter?

Oscar: Onmogelijk. We moeten aan die managers training *(zo uitspreken)* deelnemen. En daar pluk jij dan ook de vruchten van.

Roos: Ik?

Oscar: Is toch logisch. Je krijgt immers een heel andere man terug.

Roos: *(tot Walter)* Hoezo? Kom je dan niet meer zelf terug?

Walter: Natuurlijk kom ik terug. Maar dan wel gestaald, taai als leer, sterk als een, een...

Oscar: Als een os.

Roos: *(flegmatisch)* Dan blijft dus alles bij het oude. Zo, nu moet ik de graaf het ontbijt op z'n kamer brengen. *(met de spullen van de ontbijttafel af in achter links)*

Oscar: Ontbijt op de kamer?

Walter: Heb je het nu zelf gehoord? Hier klopt iets niet. Maar ik zal er nog wel achter komen.

Oscar: Het is inderdaad vreemd, dat die vent al sinds 'n week hier is. Ik bedoel, een echte graaf pleegt normaal gesproken toch geen genoegen te nemen met zo'n ballentent als deze.

Walter: Dat zeg ik toch, er klopt iets niet.

Oscar: Ofschoon, misschien wil hij hier wel een beetje bijkomen van het vermoeiende betere leven. Ik zou ook niet iedere dag kaviaar en champagne te midden van een stelletje afgetakelde gravinnen...

Roos: *(op van achter links, met dienblad, waarop ontbijt en een fles champagne)* Walter, dit is de voorlaatste fles champagne. Denk eraan, dat we weer nieuwe moeten bestellen. *(bij deur rechts)* En

als ik je niet meer zie: tot over 'n week, en zie maar, dat je het overleeft. *(af)*

Oscar: Champagne op bed? Ik geloof warempel, dat je gelijk hebt.

Walter: Ik heb altijd gelijk. Maar luister, je pakt nu mijn koffer - er zitten genoeg spullen in voor een achtdaags verblijf in de stad - en dan vertrek je.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto